

SNEON & SNEIN

18
12
2021

A van Afscheid

ADVOCATENTWEELING Wim en Hans Anker zwaait af. Ze zetten een streep onder hun jarenlange carrière als strafpleiter. „Met bloedend hart.” Maar beter een jaar te vroeg dan een half jaar te lang doorgaan, aldus Wim en daarna Hans. „Het is een prachtig beroep, maar ook loodzwaar.” WAT HEEFT tien jaar Súdwest-Fryslân opgeleverd? Het verzet tegen de megagemeente is verstomd, maar kritische geluiden blijven. ERIC IDEMA begon op zijn zolderkamer in Veendam en is nu directeur van EasyToys, ofwel EDC, een van de grootste erotische webshops ter wereld.

Wim (links) en Hans Anker: „Als je van schouderklopjes houdt, moet je geen strafrechtadvocaat worden.”

Afscheid met bloedend hart

Al wekenlang is de advocatentweeling Hans en Wim Anker bezig met afscheid nemen. De gebroeders, inmiddels 68, zijn beduusd van alle reacties op hun besluit om de toga's definitief aan de kapstok te hangen. „We hebben het met hart en ziel gedaan.”

TEKST ANDRÉ HORJUS
FOTO ANP/NIELS WENSTEDT

De eeneiige tweelingbroers Wim en Hans Anker werden op 27 februari 1953 geboren in Leeuwarden. Ze studeerden rechten aan de Rijksuniversiteit Groningen. In 1979 ging Hans aan de slag als advocaat in Leeuwarden, twee jaar later gevolgd door Wim. In 1991 openden ze hun eigen kantoor Anker & Anker Strafrechtadvocaten aan de Ossekop in Leeuwarden. Landelijke bekendheid verkregen de broers door de verdediging van Ferdi E. die veroordeeld werd voor het vermoorden en ontvoeren van Ahold-directeur Gerrit Jan Heijn in 1987. Daarna kreeg het kantoor steeds meer zaken met landelijke bekendheid zoals de Volendambrand, de dubbele pensionmoord in Anjum (1997) en de Amsterdamse zedenzaak rond Robert M. (2010). In april vorig jaar kondigden de Ankers aan dat ze eind 2021 een punt achter hun rijke carrière zouden zetten.

„Het is chaos in het kwadraat”, zegt Wim Anker in de Rembrandtkamer van het advocatenkantoor aan de Ossekop, in het centrum van Leeuwarden. Om de haverklap worden hij en broer Hans gebeld door media met het verzoek om een afscheidsinterview. „Dan is het antwoord steeds nee-nee-nee”, stelt Wim, „want het kan niet.”

Alleen gedetineerdenkrant *Bonjo* en zo'n vijf andere media lukte het om het tweetal te strikken vanwege het naderende afscheid per 1 januari. In talkshows verschijnen ze niet graag, stelt Wim met klem: „Daar zijn wij geen mensen voor. Die programma's zijn veel te vluchtig. Je krijgt 3 minuten en zit met mensen aan tafel die niets van het onderwerp weten maar wel direct een mening klaar hebben.”

De Ankers hebben het deze laatste weken van het jaar razend druk. Wim: „We moeten de praktijk volledig overdragen, al onze cliënten bezoeken en informeren over hun nieuwe advocaten en ook nog een heleboel opruimen.” Eén grote, formele afscheidsbijeenkomst komt er niet. Vanwege de coronabeperkingen maar ook omdat de broers het erg lastig vinden om te bepalen wie dan uitgenodigd zou moeten worden en wie niet. Daarom worden alle optredens in den lande van de weeromstuit ineens afscheidsbijeenkomsten. Tijdens strafrecht cursussen die ze samen met collega-advocaat Jan Boksem gaven in Eindhoven, Rotterdam,

Maastricht en op Schiermonnikoog, namen bijvoorbeeld al tientallen collega's afscheid van de Ankers.

TRANEN IN DE OGEN

„Heel indrukwekkend”, zegt Wim. De broers krijgen allebei de tranen in de ogen. Zelfs Hans die als minder emotioneel bekend staat. „Je ziet ook collega's”, zegt hij, „die al jaren in het vak zitten maar toch redelijk geruisloos vertrekken. Dat geldt niet voor ons, maar dat het zo veel los zou maken hadden we niet verwacht. Dat raakt me.”

Veel collega's zeggen bijvoorbeeld dat het duo hen geïnspireerd heeft. „Dat komt steeds terug”, vertelt Wim. „Zo mooi om te horen. Tenslotte hebben we niet echt een populair beroep. Als je van schouderklopjes houdt, moet je geen strafrechtadvocaat worden. Je roeit elke dag tegen de stroom in en dan krijg je tot slot deze reacties. Spontane toespraken, cadeaus ook, zelfs een speciaal lied op de wijs van het nummer *Laat me* van Ramses Shaffy. Veel advocaten zeiden ook dat ze altijd een beroep op ons konden doen als ze vragen hadden. Dat is ook zo. We hebben het met hart en ziel gedaan, maar je staat er niet bij stil hoe anderen erover denken. Dat hoor je dus als je weggaat.”

Bijzonder was ook dat verschillende rechters zich over het duo uitlieten. Oud-rechter Frans Bauduin bijvoorbeeld schreef in een artikel in het *Advocatenblad* van november dat Wim Anker de rechters in de geruchtmakende zeden-

zaak rond Robert M. weliswaar had gewraakt, maar ook dat het een enorm verlies is dat de broers stoppen. „Ze zijn een briljant in de kroon van de advocatuur”, aldus de oud-rechter. Wim: „Dat zijn dingen die me ontroeren. Zo mooi, zo mooi.”

Een belangrijke missie van de broers was de advocatuur op een goede manier aan de samenleving te presenteren en vooroordelen of misverstanden weg te nemen. Dat deden ze bijvoorbeeld door vier tot vijfduizend lezingen en theateroptredens te verzorgen. Hans omschreef het als volgt: „Overdag verdedigen we onze cliënten en 's avonds en in de weekenden onszelf.”

„WIJ HOREN HIER”

Ze zijn er trots op dat ze jarenlang een volledig landelijk opererend kantoor vanuit Leeuwarden hebben kunnen runnen. Na de zaak Ferdi E. – ontvoering en moord van Gerrit Jan Heijn – was het kantoor steeds vaker landelijk actief. In de jaren negentig was het zelfs even de vraag of het kantoor niet beter naar de Randstad kon verkassen. Het zou efficiënter geweest zijn en veel reis- en verblijfkosten hebben bespaard. „We hoorden dergelijke geluiden ook”, zegt Hans, „maar hebben toen toch besloten om hier te blijven en dat is terugkijkend onze belangrijkste beslissing geweest.”

„Emoties spelen daarbij ook een rol”, stelt Wim. „De ruimte, het licht, het groen, de lucht, de taal, de volksaard. Wij horen hier gewoon.”

We hadden niet verwacht dat het zoveel los zou maken

